

## Arrest

nr. 218 810 van 25 maart 2019  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat M. DE ROECK  
Reyerslaan 155  
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en  
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 22 maart 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 maart 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

**“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING**

*Bevel om het grondgebied te verlaten*

*Aan de Heer/Mevrouw, die verklaart te heten(1):*

*naam: [M.]*

*voornaam: [M.J.]*

*geboortedatum: [1956]*

*geboorteplaats: [K.]*

*nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)*

*In voorkomend geval, ALIAS:*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

**REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:**

*Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Zennevallei op 19/03/2019 en werd rekening gehouden met haar verklaringen.*

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:*

*Artikel 7, alinea 1:*

☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

*De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.*

*Artikel 74/13*

*Betrokkene werd gehoord op 19/03/2019 door de politiezone van Zennevallei en verklaart dat zij niet in goede gezondheid verkeert, dat zij in goede gezondheid verkeert, afgezien van enkele kleine problemen met haar bloeddruk, en dat zij hier bij haar dochter mevrouw [M.A.] inwoont. Ter staving hiervan heeft betrokkene bij haar aanvraag 9bis een kopij van de identiteitskaart van mevrouw [M.A.] voor. Echter het voorleggen van een identiteitskaart toont de afstammingsband niet aan. Een loutere bewering kan dan ook niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid. Betrokkene legde ook een huurovereenkomst, een verzekeringsattest, de arbeidsovereenkomst en loonfiches van mevrouw [M.A.] voor, maar ook deze documenten tonen de afstammingsband niet aan. Betrokkene stelt dat zij weduwe is en door mevrouw [M.A.] ten laste wordt genomen. Ook deze beweringen werden niet gestaafd. Een verwijdering naar haar land van herkomst om om via de wettelijke kanalen een verblijfsrecht te bekomen, houdt bijgevolg geen schending in van artikel 8 van het EVRM. Betrokkene kan met mevrouw [M.] hun band onderhouden door middel van moderne communicatiemiddelen. Wij leggen betrokkene geen inreisverbod op, zodat zij zou kunnen terugkeren mits het bekomen van een wettelijk verblijfsrecht.*

*Betrokkene haalt aan sedert januari 2018 in België te verblijven en stelt dat niets haar houdt in Congo daar er daar geen voorzieningen zijn. Verzoekster beperkt zich tot een loutere bewering die niet gestaafd wordt met enig officieel document.*

*Bovendien lijkt het ons erg onwaarschijnlijk dat betrokkene geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst waar zij voor korte tijd zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf. Betrokkene verbleef immers meer dan 50 jaar in Congo en haar verblijf in België en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met haar relaties in het land van herkomst.*

*Het loutere feit dat betrokkene banden heeft gecreëerd met België valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De ‘gewone’ sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd. Bovendien stellen de sociale relaties die betrokkene gecreëerd heeft tijdens de duur van zijn verblijf op het grondgebied haar niet vrij van de verplichting om op legale wijze het grondgebied binnen te komen en er te verblijven. Deze beslissing maakt dus geen schending uit van artikel 8 EVRM.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.*

*Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:*

□ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat haar ter kennisgegeven werd op 28/05/2018. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend nu de vreemdeling, na een afgewezen verblijfsaanvraag, niet vrijwillig vertrokken is, waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken. Bovendien werd betrokkene door de gemeente Sint-Pieters-Leeuw geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011). Een dwangverwijdering is proportioneel. Geen termijn wordt, gelet op wat vooraf gaat, toegekend.

Betrokkene kwam het land binnen op 20/01/2018 met een visum type C geldig tot 07/04/2018 en legde op 23/01/2018 een aankomstverklaring af te Sint-Pieters-Leeuw.

Betrokkene diende op 09/03/2018 een aanvraag tot het verwerven van verblijf op humanitaire gronden (9bis) in. Deze aanvraag werd door DVZ onontvankelijk verklaard en deze beslissing werd tezamen met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) op 28/05/2018 aan betrokkene ter kennis gegeven. Betrokkenes beroep tegen deze beslissing en het bevel werd op 18/09/2018 door de RVV verworpen.

*Terugleiding naar de grens*

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Zennevallei op 19/03/2019 en werd rekening gehouden met haar verklaringen.

**REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:**

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen<sup>2</sup> om de volgende redenen:

*Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:*

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat haar ter kennis gegeven werd op 28/05/2018. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend nu de vreemdeling, na een afgewezen verblijfsaanvraag, niet vrijwillig vertrokken is, waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen haar evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken. Bovendien werd betrokkene door de gemeente Sint-Pieters-Leeuw geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011). Een dwangverwijdering is proportioneel. Geen termijn wordt, gelet op wat vooraf gaat, toegekend.

*Artikel 3 EVRM – terugkeer*

Betrokkene werd gehoord op 19/03/2019 door de politiezone Zennevallei en verklaart dat zij niet wil terugkeren naar haar land van herkomst omdat er daar geen voorzieningen zijn. We stellen dus vast dat betrokkene met haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij/zij in Congo een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

*Artikel 3 EVRM – medisch*

Betrokkene werd gehoord op 19/03/2019 door de politiezone Zennevallei en verklaart dat zij in goede gezondheid verkeert, afgezien van enkele kleine problemen met haar bloeddruk. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de

*levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren.*

*Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.*

## *Vasthouding*

### *REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:*

*Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:*

*Er bestaat een risico op onderduiken:*

*4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat haar ter kennis gegeven werd op 28/05/2018. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend nu de vreemdeling, na een afgewezen verblijfsaanvraag, niet vrijwillig vertrokken is, waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen haar evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken. Bovendien werd betrokkene door de gemeente Sint-Pieters-Leeuw geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011). Een dwangverwijdering is proportioneel. Geen termijn wordt, gelet op wat vooraf gaat, toegekend.*

*Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.*

*Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om haar aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Congo."*

## *2. Voorwerp van het beroep en ontvankelijkheid.*

Voorafgaandelijk dient te worden opgemerkt dat, in de mate dat het beroep gericht is tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, onderhavige vordering onontvankelijk moet worden bevonden, aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen rechtsmacht heeft om hiervan kennis te nemen. Overeenkomstig artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is de beslissing tot vrijheidsberoving enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank.

## *3. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.*

### *3.1. De drie cumulatieve voorwaarden*

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

### *3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: de uiterst dringende noodzakelijkheid*

3.2.1. Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."*

3.2.2. De verzoekende partij bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering, dat overigens niet wordt betwist door de verwerende partij, vermoed.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

3.3.2.1. De verzoekende partij voert in een enig middel onder meer de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."*

Verzoekster stelt dat haar eerste regularisatieaanvraag werd afgewezen omdat zij de afstammingsband met haar dochter niet kon bewijzen, wat nu wél het geval is. Zij verwijst naar de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die zij op 8 oktober 2018 had ingediend en naar de daarbij gevoegde gelegaliseerde stukken.

De verwerende partij repliceert dat uit niets blijkt dat een regularisatieaanvraag – die überhaupt niet schorsend is – hangende is en dat de vermeende schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet feitelijke grondslag mist nu geen documenten voorliggen die de afstammingsband aantonen. Zij citeert de toepasselijke passus uit de bestreden beslissing.

3.3.2.2. Verzoekster werd aangetroffen in de woning van mevrouw M.A. en werd gehoord op 19 maart 2019 waarbij zij verklaarde dat M.A. haar dochter is en dat zij niet terug kan naar Congo omdat zij daar geen netwerk heeft.

In de bestreden beslissing wordt in hoofddorde gesteld dat verzoekster haar afstammingsband met mevrouw M.A. niet heeft aangetoond. Daarbij werden in acht genomen: een identiteitskaart, een huurovereenkomst, een verzekeringsattest, een arbeidsovereenkomst en loonfiches van mevrouw M.A.

De Raad stelt vast dat dit de documenten zijn die verzoekster had gevoegd bij haar eerste aanvraag tot regularisatie van 9 maart 2018, die had geleid tot een onontvankelijkheidsbeslissing van 9 mei 2018, en met betrekking tot dewelke de Raad het beroep van verzoekster had verworpen bij arrest nr. 209 564 van 18 september 2018.

De Raad stelt evenzeer vast dat verzoekster bij haar verzoekschrift een aantal documenten voegt die op het eerste gezicht doen aannemen dat zij op 8 oktober 2018 een nieuwe aanvraag tot machtiging tot verblijf heeft ingediend bij de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, waarin zij onder meer stelde:

*“Ze had een eerste regularisatieaanvraag ingediend op 06/30/2018 bij de Heer Burgemeester van ST-PIETERS-LEEUEW en deze werd afgewezen door de dienst Vreemdelingenzaken op 09/05/2018.*

*De motivatie van Dienst Vreemdelingenzaken was het feit dat ze haar afstammingsband niet kon bewijzen met haar dochter.*

*Dit wordt nu bewezen door de neerlegging van haar geboorteakte en deze van haar dochter. Daar is geen discussie meer mogelijk over dat weigeringspunt.”*

Ook wordt een stuk bijgebracht waarmee verzoekster wil aantonen dat zij de verschuldigde retributie heeft betaald.

Eén en ander wordt bevestigd door een stuk “Attest van inontvangstname” dat zich in het administratief dossier bevindt en waarin wordt gesteld dat verzoekster een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend op 10 oktober 2018 (dit is wellicht de datum van ontvangst van het aangetekend schrijven van 8 oktober).

Uit niets blijkt dat inmiddels al enig verder gevolg werd verleend aan deze nieuwe aanvraag, en de verwerende partij lijkt dus niet langer te kunnen volhouden dat er geen regularisatieaanvraag hangende was.

Nog daargelaten de vraag of een dergelijke hangende aanvraag een schorsende werking heeft, blijft de vaststelling dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet de verwerende partij oplegt om rekening te houden met het gezins- en familieleven en dit met in achtname van de gegevens die zij kent of hoort te kennen.

Uit de voorliggende elementen kan *prima facie* worden afgeleid dat verzoekster in het kader van haar aanvraag nieuwe documenten over de familieband met mevrouw M.A. aan het bestuur ter kennis had gebracht die niet door de verwerende partij werden betrokken bij de beoordeling van verzoeksters gezins- en familieleven in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Zij heeft zich uitsluitend gesteund op de stukken die voorlagen bij een eerdere aanvraag. De stelling dat de verwerende partij mogelijks niet op de hoogte werd gesteld van de nieuwe aanvraag van verzoekster, is ten eerste in strijd met de stukken van het dossier, en meer bepaald met het voormelde attest van inontvangstname, en in ieder geval kan dit verzoekster niet ten kwade worden geduid, nu zij de geëigende procedure lijkt te hebben gevolgd en zij middels haar nieuwe aanvraag nieuwe gegevens heeft bezorgd aan het bestuur om haar afstammingsband met mevrouw M.A., die in het kader van de eerste procedure niet werd aangenomen, aannemelijk te maken.

Aangezien het niet-bestaan van de afstammingsband tussen verzoekster en mevrouw M.A. onmiskenbaar het determinerende motief is inzake het bestaan van een gezins- of familieleven, en uit hetgeen voorafgaat blijkt dat ter zake niet met alle voorliggende gegevens rekening werd gehouden, is het middel in de besproken mate ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is derhalve voldaan.

#### 3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. Overeenkomstig artikel 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze laatste voorwaarde is onder meer van rechtswege vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen

afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM (cf. artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet).

3.4.2. Verzoekster betoogt dat zij reeds meer dan één jaar samenleeft met haar dochter die de Belgische nationaliteit heeft, dat haar dochter financieel volledig voor haar instaat, nu zij weduwe is en zij verwijst naar een mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM.

Gelet op het ernstig bevinden van het middel dat is gestoeld op artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en de vastgestelde onregelmatigheid op het vlak van de beoordeling van het gezins- en familieleven, kan verzoekster worden gevolgd en is een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk gemaakt.

Aan de derde cumulatieve voorwaarde is derhalve voldaan.

3.5. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, wordt de bestreden akte (met uitzondering van de beslissing tot vasthouding waarvoor de Raad niet bevoegd is) bij uiterst dringende noodzakelijkheid in haar tenuitvoerlegging geschorst.

#### 4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

### OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

#### **Artikel 1**

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 19 maart 2019 wordt bevolen.

#### **Artikel 2**

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

A. WIJNANTS